

Iki-ihmisten Pyhäkoulu, Kausi 2

Jakso 1 Enkeli taivaan lausui näin

Sisällys

1. Alkusoitto saksofonilla: Tiellä ken vaeltaa -virrestä.
2. Alkupuhe

Tervetuloa Iki-ihmisten Pyhäkoulun toiselle kaudelle. Keinutuoli on vaihtunut keikkalippuun ja metsä pölyiseen kivikatuun. Tällä kaudella esitämme erityisesti yhden kysymyksen, mitä sinulle kuuluu? Ja koska kaikkien kuulijoiden kuulumisia ei ole mahdollista saada tietää, niin näihin jaksoihin on valittu kappaleita, joissa ihmiset kertovat omista kuulumisistaan. Teemmekin tällä tavalla, kappaleiden myötä, jakso jaksoilta eräänlaisen laajan kuulumiskierroksen. Kukahan meillä on kuulumiskierroksen avaajana: Ainiin, iki-ihmisiä ovat kaikki, joilla on ikää, ihmisyyttä ja tahto kohti ikuisuutta. No niin, nyt pääsemme aloittamaan.

3. Kyllä syntinenkin veisata saa -laulu
4. Raamatunkohdan noston intro

Iki-ihmisten pyhäkoulun seuraavassa osiossa nostan samoin kuin viime kaudellakin sattumanvaraisen raamatunkohdan edessäni olevasta sinisestä pussista. Tällä kaudella on ajatuksena pohtia yhdessä kuulijan kanssa näiden raamatunkohtien kautta sitä, millaista voisi olla hyvä elämä. Mieti sinäkin itseksesi, ja toivottavasti pääsemme jakso jaksoilta hieman eteenpäin yhdessä tämän aiheen äärellä.

5. Raamatunkohdan nosto

Ja seuraavaksi otan tämän jakson raamatunkohdan, joka on samalla tämän sarjan ensimmäinen raamatunkohta. Ja kyseinen kohta on Psalmista 78. *Me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt.* Siellä arjessa aika monet varmaan kertoo omille lapsilleen tai vaikka lapsenlapsilleenkin monenlaisia tarinoita. Ehkä joskus niitä oman elämän sankaritekoja tulee kerrottua myöskin niille nuorimmille polville. Niitä omia menestyksen hetkiä on ne sitten vuosien takaa tai lähiajoilta. Se on jollain tavalla meille ihmisille varmaan vähän tyyppillistä. Nyt kun puhutaan hyvästä elämästä, niin voisi ajatella, että siihen hyvään elämään kuuluu kuitenkin ennen kaikkea se, että sille nuoremmalle sukupolvelle kerrotaan nimenomaan Jumalan teoista, ja Jumalan voimasta ja Jumalan ihmeistä. Koska loppujen lopuksi ne meidän oman elämän sankariteot ovat aika pieniä ja mitättömiä sittenkin ikuisuudesta katsoen mutta Jumalan teot, hänen tekonsa Kristuksessa, siinä, että Kristus on kuollut ihmisten syntien puolesta ja hänen kauttaan on jokaisella mahdollisuus päästä Isän luokse. Siinä on sellaisia tekoja, ja sellainen teko, joka on oikeastaan se ainoa iso sankariteko, joka meidän ihmisten tulisi tietää. Tällaisia ajatuksia tämän raamatunkohdan äärellä.

6. Hartaus-tarina

(lampaiden yksittäisiä ääniä)

(hyttysen ääni, käsi läväyttää poskea, hyttysen ääni loppuu, lampaiden ääniä)

Keskellä ketoa, Juudean Betlehemin laitumilla, paimenet vartioivat laumaansa. Yö on jo laskeutunut seudulle, eikä valoa pitäisi olla näkyvissä vielä moneen tuntiin. Paimenet tähyävät pimeyteen, yrittäessään nähdä liikettä, joka voisi uhata heidän vartioimaansa laumaa. Näin on ollut näillä seuduilla jo satoja vuosia.

Kukin paimenista osaa oman tehtävänsä, kukin on vain tekemässä omaa työtään. Jokainen on saanut ottaa mittaa pedosta, ja jokainen tietää mitä on palella yöllä kedolla. Paimenen arki on kaikille heille sama. Kuten on ollut kaikilla paimenilla kautta aikojen.

Roomalainen valloittaja hallitsee edelleen tätä aluetta. Kansa on vieraan ikeen alla. Eikä toivoa vapaaksi pääsystä ole näkyvissä. Aika kuluu ja käskyt seuraavat toisiaan. Kukin kansasta on etsinyt omat ratkaisumallinsa: Yksi ovat päättäneet turvautua väkivaltaan. Toinen poliittiseen vaikuttamiseen. Kolmas taas tukahduttaa pahaa oloansa miten parhaaksi näkee. Lopuilla elämä vain kuluu vuosien mukana.

(välähdyksen ääni)

Enkeli taivaan lausui näin miks hämmästyitte säikähtäin, mä suuren ilon ilmoitan maan kansoille nyt tulevan. Alakoululaiset laulavat kirkkaalla ja kovalla äänellä. Joulujuhlassa on paikalla paljon väkeä – vanhempia ja sisaruksia. Kaikilla lapsilla on oma roolinsa näytelmässä ja varta vasten hetkeen tehty asunsa. Yleisöstä seurataan esitystä, ollaan kovasti ylpeitä, vähän itketäänkin. Kaikki on kuten aiemminkin.

(välähdyksen ääni)

Kedolla paimenet hätkähtävät. Heidän edessään seisoo Herran enkeli. Ja heitä kaikkia ympäröi Herran kirkkaus. Paimenet saavat kuulla sanoman suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle. Jotain uutta on tapahtunut.

Enkelin lähdettyä paimenet haluavat heti päästä näkemään kuulemansa ihmeen. Lähdetään heti Betlehemiin! Siellä saamme tavata hänet, josta Herra on meille puhunut. Paimenet löytävät tallin ovelle, astuvat varovasti sisälle, ja näkevät sen mitä tulivat etsimään – lapsen, joka on kapaloituna seimessä – kaikki oli juuri niin kuin heille oli aiemmin sanottu. He lähtevät kiittäen ja ylistäen Jumalaa iloisina kotimatalle. Paimenet ovat kohdanneet Vapahtajan, ihmiskunnan syntien sovittajan. Kansa, joka pimeydessä vaeltaa on nähnyt suuren valon. Kaikki on muuttunut.

(lampaiden ääniä)

7. Lumi teki enkelin eteiseen -laulu
8. Loppupuhe

Arjen elämä ei ole aina helppoa, eikä hyviä enkeleitä aina tapaa aikaansa kuluttamasta kaikkien kotien eteisistä. Jumala tietää kuitenkin kaiken, myös sen meidän arkemme, eikä ole olemassa sellaista aikaa eikä niin mustaa vettä, ettei Hän voisi lähettää sinne voimaansa ja valoaan meitä tukemaan ja lohduttamaan.

Enkelit lausuvat aikanaan yöllä kedolla sanat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisten keskellä, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto!" Ja tähän, hänen hyvään tahtoonsa, luottaen me saamme elää ihan jokaisen päivämme ja tuoda sieltä meidän elämämme keskeltä hänen eteensä kaiken mikä meitä taakottaa ja painaa.

Ja kun hän vastaa meille ja tuo meille vapautuksen, niin meidän kaikkien huuilta saa raikua "Kunnia Jumalalle korkeuksissa". Vapautettuna eläminen, rauhassa toisten kanssa on myös kevyempää. Ja vapautusta odottaessaankin ihminen saa veisata ilolla, sillä Kristus tuli maan päälle pelastamaan syntisiä.

9. Loppusoitto saksofonilla: Tiellä ken vaeltaa -virrestä.
10. Iki-ihmisten Pyhäkoulun toimitti: käsikirjoitus ja puheosuus pastori Mauno Lehto, musiikki kanttori Maria Suviaro, saksofoni Marko Kokkila. Kuusamon luterilainen seurakunta.